

ସୁଗାନ : ୪୧୭୭

ଚତୁର୍ବିଂଶତିମ ମୁଦ୍ରଣ - ତୃତୀୟ କଳିକା

ଅଗଷ୍ଟ - ସେପ୍ଟେମ୍ବର - ୨୦୨୦

ସମାଦକୀୟ.....

ଶିଶୁଙ୍କ ଅନ୍ଧାଶକ୍ତିକୁ ଅନୁଭବ କରି ତାଙ୍କର ସମଗ୍ର ବିକାଶ ଓ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ ସମସ୍ତ ସୁଯୋଗ ପ୍ରଦାନ କରିବା ଉଚିତ ଏବଂ ଏହା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଶିଶୁର ଅଧ୍ୟକ୍ଷର ଅଟେ । ଏହି ସମାଯତି ତାଙ୍କର ଶରୀର ବୃଦ୍ଧି ଓ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଅତ୍ୟନ୍ତ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ । ଏହାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ତାଙ୍କର ଅସମର୍ଥ୍ୟ ଅବସ୍ଥାକୁ ବିଚାର କରି ସେହିତିଳି ଶିକ୍ଷଣର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସ୍ଵାୟୁ ବିଜ୍ଞାନୀ ଗବେଷଣା କରି ମତ ଦିଅନ୍ତି ଯେ ଏହା ଶିଶୁଙ୍କ ମଣିଷ ବିକାଶର ଦୃଢ଼ ବିକାଶର ସମୟ । ଏହି ସମାଯରେ ପରିବେଶାୟ ଅବସ୍ଥାରୁ ଶିଶୁଙ୍କ ସ୍ଵାୟବିକ ପଥର ବୃଦ୍ଧି ସାଧାରଣତଃ ପ୍ରଭାବିତ ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ମଣିଷର କୋଷଗୁଡ଼ିକ ଦ୍ୱରାନ୍ତିତ କରାଇବା ପାଇଁ ଏହା ଏକ ସର୍ବୋରମ ଶାରୀରିକ କାର୍ଯ୍ୟ ଯୋଗାଇବାର ସମୟ ଅଟେ । ଯାହା ତାଙ୍କର ଜୀବନ ମଧ୍ୟରେ ବ୍ୟକ୍ତିଗତ ସୁବ୍ୟବହାର ଭାବନା ଓ ଶିକ୍ଷାର ବାଟ ପିଣାଇଥାଏ । ମଣିଷର ବିକାଶ ହେଲେ ଉଚ୍ଚ ବିଚାରଧାରା ପ୍ରକ୍ଳିତି ହୁଏ ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ସମସ୍ତ ବିକାଶ ଦୃଷ୍ଟିକୁଣ୍ଡରୀ ଦକ୍ଷତା ଓ କାର୍ଯ୍ୟ ଦକ୍ଷତା ପ୍ରାସ୍ତ ହୋଇଥାଏ ।

ଏହି ସମାଯରେ ଶିଶୁର ସମଗ୍ର ବିକାଶ ଗ୍ରୁ ଓ ବର୍ଷ ଉଚିତରେ ଦୃଶ୍ୟମାନ ହୋଇଥାଏ ଏବଂ ତାଙ୍କର ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଦ୍ୟାଲୟ ଓ ଜୀବନର ପ୍ରଗତି ଆନୁସଂକଳିତ ବିଷୟ ରୂପେ ମୂଳରୁ ଆବେଦିକ ହୋଇଥାଏ ।

ସ୍ଵଜନଶୀଳତା ତଥା ଶିଶୁଙ୍କ ଆବଶ୍ୟକତା ଅନୁଯାୟୀ ଉତ୍ତମ ଉପଯୋଗୀ କରଣ ସୁବିଚାର ଆଧାରିତ ଖେଳ, ଉପଯୁକ୍ତ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ କ୍ରିୟାକଳାପ ଦ୍ୱାରା ଶିଶୁଙ୍କ କାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଠଳତା, ନିପୁଣତା, ଏକାଗ୍ରତା ତଥା ସ୍ଵ ନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଦକ୍ଷତାଗୁଡ଼ିକର ବିକାଶ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସବୁ ଦକ୍ଷତା ନିମନ୍ତେ ଶିଶୁ ପ୍ରତ୍ୟେକ କଳାମଳ୍ଲ ଠିକ୍ ଭାବରେ ପରିଚାଳନା କରିବା ଏବଂ ସେହିପରି ପରିସ୍ଥିତିରେ ଆବଶ୍ୟକ ସତର୍କତା ବା ସ୍ଵନିୟନ୍ତ୍ରଣ ଗୁଣର ପରିପ୍ରକାଶ ଘଟିଥାଏ । ଯାହା ପରବର୍ତ୍ତୀ ବିଦ୍ୟାର୍ଥୀ ଜୀବନରେ ଆତ୍ମବିଶ୍ୱାସୀ ଏବଂ ଦକ୍ଷ କାର୍ଯ୍ୟକୁଣ୍ଠଳୀ ହେବା ପାଇଁ ସାହାୟ୍ୟ କରେ ।

ଏହା ମଧ୍ୟ ଅତି ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଟେ ଯେ ଅଭିଭାବକ ଓ ଆଗାର୍ଯ୍ୟ ଆଗାର୍ଯ୍ୟାଙ୍କ ସମ୍ପଦିତ ଉଦ୍ୟମରେ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଉନ୍ନତି ନିମନ୍ତେ ନିରାପଦ ପରିବେଶ ତିଆରି କରିବେ ଯାହା ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବିକାଶରେ ସହାୟକ ହୋଇପାରିବ । ଏପରି ଅନେକ କଥା ଏହି ପତ୍ରିକାରେ ଦିଆଯାଇଛି । ଯାହାକି ନିଜେ ପାଠ କରିବା ସହିତ ଶିଶୁର ସମଗ୍ର ବିକାଶରେ ସହଯୋଗ କରିବା ହେବେ ।

ଶିଶୁଙ୍କ ସାସ୍ପଣ୍ଡର ଯତ୍ନ

ରୂପାଳି ଅପରାକିତା ମହାନ୍ତି

ମାଂସପଦେଶାର ବିକାଶ :-

ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ପେଶାୟ ବିକାଶ ମହୁର ଗତିରେ ସମାହିତ ହୋଇଥିଲାବେଳେ ତିନିବର୍ଷ ବୟସ ବେଳକୁ ଏହାର ବେଗ କିଂଚିତ ମାତ୍ରାରେ ବୃଦ୍ଧି ପାଇଥାଏ । ବିକାଶ ପ୍ରକ୍ରିୟା ହୃତାକାର ପେଶାରୁ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ଶୁଦ୍ଧତମ ପେଶାଆତ୍ମକୁ ଗତିକରେ । ତେଣୁ ଜଣେ ଶିଶୁ ଖେଳରେ ତା’ର ବାହୁ ପ୍ରସାରିତ କରିବାକୁ ଚେଷ୍ଟାକରେ ।

ପେଶାୟ ବିକାଶ :-

ଏହା ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପେଶାର ପରିପକ୍ଷତାରୁ ନିର୍ଭାରିତ ହୋଇଥାଏ । ଜଣେ ଶିଶୁ ବସେ, ଠିଆ ହୁଏ ଏବଂ ତାଲେ, ସେତେବେଳେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ପେଶା ତା’ର ପରିପକ୍ଷ ହୁଏ । କିନ୍ତୁ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ପେଶାମାନଙ୍କ ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ଶୁଦ୍ଧ ମହୁର ଗତିରେ ଚାଲୁ ରହେ । ଏହି ପ୍ରକ୍ରିୟା ପ୍ରାୟତଃ ପରିପକ୍ଷତା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଜାରି ରହେ ଏବଂ ଏହା ମଧ୍ୟରେ ସେ କେତେକ ଅନାବଶ୍ୟକ ଗତି ସହ ବ୍ୟପୃତ ରହେ ।

ଓଜନ ବୃଦ୍ଧି :-

ଜନ୍ମ ସମୟରେ ମାନବ ଶିଶୁ ଗ୍ରୁ ବା ଟ ପାଉଣ୍ଡ ଓଜନ ବିଶିଷ୍ଟ ହୋଇଥାଏ ତାହାର ଦେର୍ଘୀ ୨୦ ଲଙ୍ଘ ପାଖାପାଖ ଥାଏ । ପ୍ରଥମ ବର୍ଷ ତା’ର ଓଜନରେ ତିନିଶତା ଏବଂ ଦେର୍ଘୀରେ ୪୦ ଶତାଂଶ ବୃଦ୍ଧି ପରିଲକ୍ଷିତ ହୁଏ । ପରବର୍ତ୍ତୀ ତିନିବର୍ଷ ବୃଦ୍ଧିର ହାର ହ୍ରାସ ପାଏ ।

ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଶାରୀରିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧିର ଶିକ୍ଷାଗତ ନିହିତାର୍ଥ

ଶିଶୁର ଶାରୀରିକ ବୃଦ୍ଧି ନିମନ୍ତେ କେବଳ ଗୃହ ନୁହେଁ ଶିକ୍ଷାଦାନ ପରିପ୍ରେକ୍ଷା ତଥା ବିଦ୍ୟାଳୟର ଭୂମିକା ମଧ୍ୟ ବେଶ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ତେଣୁ ଶିକ୍ଷକ ଶିକ୍ଷୟିତ୍ରୀମାନେ ଶିଶୁର ପାରିପାର୍ଶ୍ଵକ ଅବସ୍ଥା, ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ସ୍ଥାପନ୍ୟ ଓ ଖାଦ୍ୟଭ୍ୟାସ ଜତ୍ୟାଦି ସମ୍ପର୍କରେ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ତଥ୍ୟ ସଂଗ୍ରହ ପୂର୍ବକ ଶିଶୁଠାରେ ବୟାସପ୍ରାୟ ଦ୍ୱାରା ଦୂଷଣ୍ଟ ପ୍ରକୃତି ତଥା ମାନସିକ ଅସ୍ଥିରତା ଭାବକୁ ଦୂର କରିବା ନିମନ୍ତେ ଉପଯୁକ୍ତ ପଦକ୍ଷେପମାନ ନେବା ଏକାନ୍ତ ଆବଶ୍ୟକ ।

ଡେଣ୍ଟ ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଶାରୀରିକ ବିକାଶ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଯେଉଁ କେତେକ ସୂଚନା ଉପରେ ଅଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦିଆଯିବା ଉଚିତ ସେଗୁଡ଼ିକ ହେଲା -

- ୧) ଶାରୀରିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ତଥା ସୁସ୍ଥିତା ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ପିତାମାତା ଶିଶୁ ନିମନ୍ତେ ସୁକ୍ଷମ ଓ ପୁଷ୍ଟିକର ଖାଦ୍ୟ ଓ ପାନୀୟ ସୁବନ୍ଦୋବସ୍ତ କରିବା ଉଚିତ ।
- ୨) ଶିଶୁର ପୋଷାକ ପତ୍ର, ଶୟା, ଦେହ ଖାଦ୍ୟ ଖାଉଥିବା ପାତ୍ର, ଖେଳନା ଜତ୍ୟାଦି ପରିଷାର ପରିଛନ୍ତି ରଖିବା ଉଚିତ ।
- ୩) ଶିଶୁର ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ଦୃଢ଼ ଶାରୀରିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି ସମ୍ଭାବନା ହୋଇଥିବା ହେତୁ ତାକୁ ଚିପା ପ୍ୟାଣ ସାର୍ଟ ନ ପିଷାଇ ଢିଲା ପୋଷାକ ପିଷାଇବା ଉଚିତ ।
- ୪) ଶିଶୁକୁ ରଙ୍ଗବେରଙ୍ଗ ମନଲୋଭା ଖେଳନା ଦେଖାଇ ତାକୁ ପେଚାଇବା, ଗୁରୁଣ୍ଠିବା, ଠିଆ ହେବା ତଥା ଚାଲିବାକୁ ଅଭିପ୍ରେରିତ କରିବା ଉଚିତ । ଯାହାଫଳରେ ତା'ର ମାଶପେଶୀଗୁଡ଼ିକ ସଂଚଳନ ଏବଂ ବିକାଶ ସମ୍ଭବ ହୋଇପାରିବ ।
- ୫) ଶିଶୁ ଗୁରୁଣ୍ଠିବା, ନୂଆ ନୂଆ ଚାଲିବା ବେଳେ ଚଳମଳ ହୋଇ ଚାଲିଥାଏ । ସେତେବେଳେ ଯେପରି କୌଣସି ଦୁର୍ଘଟଣା ନ ଘଟେ ସେଥିପ୍ରତି ଦୃଷ୍ଟି ଦେବା ଉଚିତ ।

୭) ଶିଶୁ ଜା ବର୍ଷ ବୟସ ବେଳକୁ ପ୍ରାକ୍ ପ୍ରାଥମିକ ବିଦ୍ୟାଳୟରେ ଯୋଗଦେବାକୁ ଯୋଗ୍ୟ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ଶିଶୁର ଅଙ୍ଗପ୍ରତ୍ୟେଙ୍କ ଓ ମାଂଶପେଶାର ଉତ୍ତମ ଚାଳନା ପାଇଁ ଗୃହରେ ଖେଳ, କସରତ, ବୌଡ଼ ତଥା ଶାରୀରିକ ବ୍ୟାୟାମ ଆଦିର ବ୍ୟବସ୍ଥା ପାଇଁ ପିତାମାତାମାନେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ ।

୮) ଶିଶୁ ଯଥା ସମୟରେ ଖାଦ୍ୟ ଖାଇବା, ଶୋଇବା, ଶଯ୍ୟାତ୍ୟାଗ କରିବା, ଦାତା ଘର୍ଷିବା, ଝାଡ଼ା ଫେରିବା, ସ୍ଥାନ କରିବା, ପରିଷାର ପରିଛନ୍ତି ରହିବା ଭଲି ବିଭିନ୍ନ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଅଭ୍ୟାସ ଶିକ୍ଷା କରିବା କ୍ଷେତ୍ରରେ ପିତାମାତା ତଥା ଆତ୍ମୀୟମାନେ ଯତ୍ନବାନ ହେବା ଉଚିତ ।

୯) ଶାରୀରିକ ବିକଳାଙ୍ଗ ଶିଶୁମାନଙ୍କର ବିଭିନ୍ନ ଅଙ୍ଗ ପ୍ରତ୍ୟେଙ୍କ ଓ ମାଂଶପେଶାର ଅଭିବୃଦ୍ଧି ଓ ଚାଳନା ପାଇଁ ପିତାମାତା ଓ ବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତ୍ତୁପକ୍ଷ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଆନୁସଂଖ୍ୟକ ଉପକରଣ ଯୋଗାଇ ଦେବା ଉଚିତ ।

୧୦) ଶିଶୁମାନଙ୍କୁ ଭିନ୍ନ ପ୍ରକାର ରୋଗରୁ ରକ୍ଷା କରିବା ନିମନ୍ତେ ପିତାମାତା ଯତ୍ନବାନ ହେବା ସହ ଡାକ୍ତରଙ୍କ ସହିତ ପରାମର୍ଶ କରି ଉପଯୁକ୍ତ ପ୍ରତିକ୍ଷେଧକ ବ୍ୟବସ୍ଥା କରିବା ଆବଶ୍ୟକ ।

୧୧) ଶିଶୁମାନଙ୍କର ଶାରୀରିକ ଅଭିବୃଦ୍ଧି, ସୁସ୍ଥିତା ଏବଂ ସେମାନଙ୍କୁ ସନ୍ତ୍ରିଯ ରଖିବା ପାଇଁ ପିତାମାତାମାନେ ଛୋଟ ଛୋଟ କାମ କରିବାର ସୁଅଭ୍ୟାସର ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ଚେଷ୍ଟା କରିବା ଉଚିତ ।

ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶ :-

ଶୈଶବାବସ୍ଥାରେ ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶର ଅଧ୍ୟୟନ ଆନୁମାନିକ କାର୍ଯ୍ୟକଳାପ ଉପରେ ପର୍ଯ୍ୟବେସିତ ନବ ଶିଶୁ ତା'ର ଜଗରୀ ବୈହିକ ଆବଶ୍ୟକତା ଯଥା କ୍ଷୁଧା, ସ୍ନେହ ଜତ୍ୟାଦି ତୁରନ୍ତ ଶାରୀରିକ ଆବଶ୍ୟକତା ସମ୍ବନ୍ଧୀୟ କାର୍ଯ୍ୟରେ

ଅଧିକାଂଶ ସମୟ କଟାଏ । ଶବ୍ଦ ଏବଂ ଦୃଶ୍ୟ ଭଲି ଘଟଣା ତା
ପାଇଁ କୌଣସି ଗୁରୁତ୍ୱ ନ ଥାଏ । ତେଣୁ ଆନୁମାନିକ ଭିତରେ
ଶିଶୁର ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶର ଆକଳନ କରାଯାଏ ।

ବୌଦ୍ଧିକ ଜୀବନର ଅନ୍ୟମାରମ୍ଭ -

ଶିଶୁର ବୌଦ୍ଧିକ ଜୀବନ ସେତେବେଳେ ଆରମ୍ଭ ହୁଏ
ଯେତେବେଳେ ସେ ଜଣଙ୍କର ଅନୁଗମନ କରେ । ଅନୁଧାନ
କରି ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ୧୨ ମାସ ୦ରୁ ୨ ବର୍ଷ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ
ଶିଶୁଟିଏ ଦୃଶ୍ୟମାନ ଆକାର ସମୟରେ ତା'ର ଧାରଣାରେ
ଅଗ୍ରଗତି କରେ । ୨ ବା ୩ ବର୍ଷ ବେଳକୁ ସେ ଅବସ୍ଥିତିର
ପାର୍ଥକ୍ୟ ଜାଣିପାରେ ।

ଅନ୍ୟାନ୍ୟ ଇନ୍ଦ୍ରିୟଗତ ବିକଶ -

ପରାକ୍ଷଣରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ବିକାଶରୁ ଏହି ସୋପାନରେ
ଶିଶୁ ରଙ୍ଗ, ଶବ୍ଦ, ଓଜନ, ସମୟ ଏବଂ ସ୍ଥାନ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ
ଅନୁଭବ କରିପାରେ । ଦୁଇ ବର୍ଷର ହେବା ପୂର୍ବରୁ ରଙ୍ଗ
ସମୟରେ ଶିଶୁର ଧାରଣା ବିକଶିତ ହୁଏ । ୪ ବର୍ଷ ବେଳକୁ
ସେମାନେ ଶବ୍ଦର ପ୍ରତଞ୍ଚତା କରିପାରନ୍ତି । ଏହାପରେ ପରେ
ଦୃଶ୍ୟ ବାରିବା କାର୍ଯ୍ୟ ଆହୁରି ସହଜ ହୁଏ ।

ସ୍ଵରଣ ଶକ୍ତିର ବିକଶ -

ଗଭାର ଅନୁଧାନରୁ ଜଣାଯାଇଛି ଯେ ୩ ମାସ ବେଳକୁ
ଶିଶୁଟିଏ ତା'ର କ୍ଷାର ବୋତଳ ଚିହ୍ନିପାରେ । ଏହା ପୂର୍ବରୁ ମଧ୍ୟ
ସେ ତା'ର ବାପା ଏବଂ ମାଆକୁ ଚିହ୍ନିଥାଏ । ଗ ମାସ ବେଳକୁ
ସେ ପରିଚିତ ଓ ଅପରିଚିତ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ ଦେଖିପାରେ । ୨
ବର୍ଷ ବେଳକୁ ଶିଶୁଟିଏ ବିଭିନ୍ନ ପଦାର୍ଥର ଛବି ଦେଖି ସେଗୁଡ଼ିକ
ନାମ କହିପାରେ । ୩ ରୁ ୪ ବର୍ଷ ବେଳକୁ ସେ ଏକାଠି ମିଶି
ଯାଇଥିବା ଚିତ୍ରଗୁଡ଼ିକ ମଧ୍ୟରୁ ଆବଶ୍ୟକୀୟ ଚିତ୍ରକୁ ଚିହ୍ନିପାରେ ।

ସୃଜନଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟର ବିକାଶ -

ଆଦ୍ୟ ସୃଜନଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟର ହିଁ ଶିଶୁର ବୌଦ୍ଧିକ ବିକାଶର
ପରିଚୟ ମିଳେ । ଶିଶୁର ପ୍ରଥମ ସୃଜନଶୀଳ କାର୍ଯ୍ୟ ହେଲା
ଚିତ୍ରଙ୍କନ । ଏହା ପ୍ରଥମ ସୃଜନଶୀଳ ସଚେତନତାର
ସଙ୍କେତ । ଚିତ୍ରରେ ସେ ବ୍ୟବହାର କରିଥିବା ରଙ୍ଗ ଏବଂ
ରେଖା ତା'ର ବୌଦ୍ଧିକ ଷ୍ଟର ପରିମାପକ ।

ବିଚାର ଓ ହେତୁବାଦ -

ପିଲାମାନଙ୍କର କଥାବାର୍ତ୍ତା ଏବଂ ବ୍ୟବହାର ଅନୁଧାନ
କଲେ ଆମେ ସେମାନଙ୍କ ବିଚାର ଶକ୍ତି ଓ ହେତୁବୋଧ
ଉପରେ ଧାରଣା କରିପାରିବା ।

ଅଭିଭାବକଙ୍କ ମତାମତ :-

ସର୍ବପ୍ରଥମେ ଗୁରୁଜୀ ଗୁରୁମାମାନଙ୍କୁ ମୋର ନମ୍ବାର ।
ଲକ୍ଷ୍ମାଭନ ସମୟରେ ଅନ୍ତାଇନ୍ ମାଧ୍ୟମରେ ଯେଉଁ
କ୍ରିୟାକଳାପ ଦିଆଯାଉଛି ସେ ସବୁ କ୍ରିୟାକଳାପକୁ ଆମ
ଝିଅ ପ୍ରିୟାସୀ ଦଶସେନା ବହୁତ ଖୁସିରେ କରୁଛି ।
କରିଥିବା କ୍ରିୟାକାକଳୁ ଗୁପ୍ରେ ପଠାଇଲେ ଗୁରୁଜୀ
ଗୁରୁମାମାନେ ସୁନା ଭଉଣୀ ଲେଖି ପଠାଉଅଛନ୍ତି ।
କହିଲେ ତା'ର ଅଧିକ ଆଗ୍ରହ ବଢ଼ି ଯାଉଛି ।

ଲକ୍ଷ୍ମାଭନ୍ ଯୋଗୁଁ ଆମକୁ କ୍ରିୟାକଳାପ କରାଇବାର
ସୁଯୋଗ ମିଳିଛି ବୋଲି ବହୁତ ଖୁସି । ଶିଶୁକୁ କେମିତି
କ୍ରିୟାକଳାପ କରାଇବୁ ତହାକୁ ଲେଖି ପଠାଇବାରୁ
ଗୁରୁଜୀ ଗୁରୁମାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ବହୁତ ଧନ୍ୟବାଦ ।

ସରକାରୀ ଇ.ଟି.ଇ.ଟ୍ରେଲ୍

ସାକ୍ଷୀଗୋପାଳ, ପୁରୀ

ରାଣୀ ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ

ସ୍ତ୍ରୀ ପ୍ରଦୀପକୁମାର ମଳ୍ଲିକ

ବହୁ ବର୍ଷ ତଳର କଥା । କ୍ଷତ୍ରୀୟ ବଂଶର ମହାରାଜା ସିଦ୍ଧରାଜ ବହୁତ ଦୟାକୁ ଓ ପ୍ରଗାଭସକ ଥିଲେ । ରାଜା ସିଦ୍ଧରାଜଙ୍କ ପଢ଼ୀ ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ରୂପ, ଶୁଣ ଏବଂ ବିବେକରେ ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ଥିଲେ । ତାଙ୍କର ପତିଙ୍କ ପାଇଁ ଅନେକ ଆଦର ଥିଲା । ପତିଙ୍କର ବାଣୀକୁ ଭଗବାନଙ୍କର ବାଣୀ ଭାବେ ସ୍ବୀକାର କରୁଥିଲେ ।

ଅପାର ସୁଖ ସମୃଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ରାଜା ସିଦ୍ଧରାଜଙ୍କର ନଦୀବର୍ତ୍ତନ ନାମରେ ଗୋଟିଏ ପୁଅ ଥିଲା । ସେ ବହୁତ ବିନୟ ଓ ସଦଗୁଣ ସଂପର୍କ ଥିଲା । ମାତା ଓ ପିତାଙ୍କୁ ଶ୍ରଦ୍ଧା ଓ ଭକ୍ତି କରୁଥିଲା ।

ଗୋଟିଏ ରାତିରେ ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ନିଜର ଶୟନ କଷରେ ଶୋଇଥିଲେ । ଚର୍ତ୍ତୁପାର୍ଶ୍ଵରେ ସୁଗନ୍ଧିତ ବାତାବରଣ ଥିଲା । ସେ ସୁନ୍ଦର କମଳ ଘୋଡ଼ାର ହୋଇଥିଲେ । ମଣି ଓ ରତ୍ନରେ ନିର୍ମିତ ଦାପଶୁଦ୍ଧିକ ଶୁଦ୍ଧ ଘିଅରେ ଜଳୁଥିଲା । ଏହି ସମୟରେ ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖନ୍ତି । ସିଂହ, ହାତୀ, ବୃକ୍ଷଭ ଅଭିଷେକଯୁକ୍ତ ଲକ୍ଷ୍ମୀଦେବୀ, ଫୁଲରେ ତିଆରି ଦୂରଟି ମାଳ, ଚନ୍ଦ୍ର, ସୁର୍ଯ୍ୟ, ଧର୍ମ, ପୂର୍ଣ୍ଣ କଳସ, ପଦ୍ମପୋଶୀରୀ, ଦେବତାମାନଙ୍କର ବିମାନ, ରତ୍ନର ପାହାଡ଼ ଓ ଧୂଆଁ ବିହାନ ଥିଲା । ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ଏହି ୧୪ଟି ସ୍ବପ୍ନର ପ୍ରତ୍ୟେକ ଅନୁଭବ କରନ୍ତି । ଏମିତି ସୁନ୍ଦର ସ୍ବପ୍ନ ଦେଖୁ ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ବହୁତ ଆନନ୍ଦିତ ହୋଇ ଯାଆନ୍ତି । ରାତିରେ ଉଠି ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ମହାରାଜଙ୍କ ଶୟନ କଷକୁ ଯାଇ ନିଜର ସ୍ବପ୍ନ ବିଷୟରେ କହିଲେ । ରାଜାଙ୍କ ଏହି କଥା ଶୁଣି ବହୁତ ପ୍ରସନ୍ନ ହୋଇଗଲେ । ସକାଳୁ ବିଦ୍ୟାନ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କୁ ଡକାଇ ରାଜା ତାଙ୍କର ସ୍ବାଗତ କଲେ ଏବଂ ତ୍ରିଶଳା ଦେବାଙ୍କୁ ଆସୁଥିବା ସ୍ବପ୍ନ ବିଷୟରେ ପଚାରିଲେ ।

ବିଦ୍ୟାନ ବ୍ରାହ୍ମଣ କହିଲେ କି ରାଜନ୍ ଆପଣଙ୍କ ଘରେ ଏମିତି ମହାନ ପୁତ୍ର ରତ୍ନ ଜନ୍ମ ହେବ ଯିଏ ଜୈନ ଧର୍ମର ମହାନ ତାର୍ଥକାର ହେବ । ଏହା ଶୁଣି ରାଜା ଓ ରାଣୀ ଅପାର ଆନନ୍ଦ ସାଗରରେ ବୁଡ଼ିଗଲେ ।

ଚୌତ୍ର କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ ୧୩ ଦିନରେ ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ଗୋଟିଏ ସୁନ୍ଦର ମନମୋହକ କୁମାରଙ୍କୁ ଜନ୍ମ ଦେଲେ । କୁମାର ସ୍ଵରୂପବାନ, ତେଜସ୍ଵୀ କପାଳ, ସୁନ୍ଦର ଆଖ୍ଯ ଏବଂ ସୁନ୍ଦର ବାଳ ଥିଲା । ବାଲ କେଡ଼େ ସୁନ୍ଦର ସ୍ବରୂପ ଏହି ମନମୋହନ କୁମାର ବଡ଼ ହୋଇ ସବୁ ଜାଗାରେ ତାର୍ଥ କରୁ ଏବଂ ଭଗବାନ ମହାବାର ହେଉ ।

ଜଗତରେ ନିଃସ୍ଵାର୍ଥ କରୁଣା ସାଗର, ବିଶ୍ୱ ପ୍ରତି ଅପାର ବାସନ୍ତ୍ୟ ମୂର୍ତ୍ତି, ଭୁଲ ରାଷ୍ଟ୍ରରେ ଯାଉଥିବା ଆହ୍ଵାକୁ ଠିକ୍ ରାଷ୍ଟ୍ର ଦେଖାଇବା, ମୁକ୍ତି ମାର୍ଗରେ ଚାଲୁଥିବା ଲୋକଙ୍କର ପ୍ରେରଣାର ମାର୍ଗ ସ୍ଵାମୀ ମହାବାର ଭାବରେ ଜଣାଗଲେ ।

ଯେତେବେଳେ ମହାବାର ଦେବଙ୍କ ଜନ୍ମ ହେଲା ସେତେବେଳେ ରାଜା ସିଦ୍ଧରାଜ ପୁରା ନଗର ବାସାଙ୍କୁ ଦାନ ଦେଲେ । ଭକ୍ତି ମହୋଷ୍ଟବ କଲେ । ସୁନାର ଖେଳନାରେ ଖେଲୁ ଖେଲୁ ମହାବାର ବଡ଼ ହେବାକୁ ଲାଗିଲେ । ମହାବାରଙ୍କର ଜନ୍ମ ହେବା ମାତ୍ରେ ହିଁ ରାଜାଙ୍କର ଧନ ଓ କାର୍ତ୍ତି ବଢ଼ିବାକୁ ଲାଗିଲା । ଏଥପାଇଁ ତାଙ୍କ ନାମ ବର୍ଷମାନ ରଖାଗଲା ।

ବର୍ଷମାନ ଜନ୍ମରୁ ନୁହେଁ ବରଂ ଗର୍ଭବିଷ୍ୱାରୁ ହିଁ ବୃଦ୍ଧିମାନ, ସଦଗୁଣୀ ହେବେ ଏମିତି ସଙ୍କେତ ମାତାଙ୍କୁ ମିଳିଥିଲା । ଜନ୍ମ ପରେ ବି ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଜ୍ଞାନରେ ବୁଦ୍ଧିଯୁକ୍ତ ବର୍ଷମାନଙ୍କୁ ସାମାନ୍ୟ ଖେଳରେ ଆନନ୍ଦ ମିଳୁ ନ ଥିଲା । ତଥାପି ନିଜର ବନ୍ଧୁମାନଙ୍କୁ ଖୁସି ରଖିବା ପାଇଁ ତାଙ୍କ ସହିତ ଖେଲୁଥିଲେ ।

ଦିନେ ସକାଳୁ ସାଙ୍ଗ ପିଲାମାନଙ୍କ ସହ ବର୍ଷମାନ ଖେଲୁଥିଲେ । ସେହି ସମୟରେ ଏକ ବିରାଟକାୟ ସାପ ଆସିଗଲା । ସାପର ପଂ ପଂ ଶର ଓ ଲମ୍ବା ଜିଭକୁ ଦେଖୁ ସମସ୍ତେ ଥରିବାକୁ ଲାଗିଲେ କିନ୍ତୁ ବର୍ଷମାନ ପ୍ରିର ହୋଇ ଛିଡ଼ା ହେଲେ । ସେ ସାପକୁ ଧରି ସୁତା ଗୁଛ ଭଲ ଦୂରକୁ ଫୋପାଡ଼ି ଦେଲେ । ବର୍ଷମାନର ଏହି କାର୍ଯ୍ୟକୁ ଦେଖୁ ସବୁ ସାଙ୍ଗ ଆଶ୍ୟର୍ୟ ହୋଇଗଲେ । ସାପ ଚିକିତ୍ସା ବି ରାଗ କଳା ନାହିଁ । ପୁଣି ସଙ୍ଗେ ସଙ୍ଗେ ଖେଲ ଆରମ୍ଭ କଲାଗଲା ।

ବର୍ଷମାନ ରତ୍ନ ହୋଇ ଶାସ୍ତ୍ର ଅଭ୍ୟାସ କଲେ । ଏବେ ସେ ଆଉ ଛୋଟ ହୋଇ ନାହାନ୍ତି । ଯୁବକ ହୋଇଗଲେଣି । ମାତା ପିତାଙ୍କୁ ପୁତ୍ରର ବିଭାଗର ପାଇଁ ଲଜ୍ଜା ହେଲା । କିନ୍ତୁ ବର୍ଷମାନଙ୍କୁ ଏହି କଥା ପାଇଁ କିପରି ରାଜି କରାଇବେ ? ମାତା ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ବର୍ଷମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ଦିବାହ ସମାଚାର ଦେଲେ । କୁମାର ଗମ୍ଭୀର ଭାବରେ କହିଲେ କି ମା ! ମୁଁ ବିବାହ କରି ଗୋଟିଏ ସ୍ଵାର ସ୍ଵାମୀ ହେବି ନା ବିଶ୍ଵର ଉନ୍ନାର କରିବି ? ଏକ ନାରୀର ସ୍ଵେଚ୍ଛରେ ଚାରି କାନ୍ଦୁର କୋଠରୀରେ ବଦି ହୋଇ ଜଗତର ଉନ୍ନାର କେମିତି କରିବି ? ମୋତେ ତ ମୋହରାଜଙ୍କ ସହିତ ସଂଗ୍ରାମ କରି ବିଜୟର ବରଣମାଳା ପିଷ୍ଟିବାକୁ ଅଛି । ତଥାପି ଯେମିତି ଆପଣଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ।

ମାତା ତ୍ରିଶଳା ଦେବୀ ମାନିଲେ ନାହିଁ । ମାତାଙ୍କ ଲଜ୍ଜା ପୂରଣ କରିବାକୁ ଯାଇ ବର୍ଷମାନ ଯଶୋଦା ନାମକ ଲଜ୍ଜାପୂର୍ଣ୍ଣ ନାଗଙ୍କୁ ବିବାହ କଲେ । ବିବାହ ପରେ ବି ମର୍ଯ୍ୟାଦାପୂର୍ଣ୍ଣ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ଅନାସ୍ତକ ଜୀବନ ବିତାଇବାକୁ ଲାଗିଲେ । ତାଙ୍କର ଗୋଟେ କନ୍ୟା ଜାତ ହେଲା ଯାହାର ନାମ ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ ରଖାଗଲା । ଯାହାର ଦର୍ଶନ ଖୁବ୍ ପ୍ରିୟ ଲାଗେ, ଏମିତି ଥିଲେ ପ୍ରିୟଦର୍ଶନୀ ।

କାର୍ତ୍ତିକ କୃଷ୍ଣ ପକ୍ଷ ଦଶମୀ ତିଥିରେ ବର୍ଷମାନ ଦେଶକୁ ଛାଡ଼ି ନଗରଜନଙ୍କ ଠାରୁ ଅନ୍ତିମ ବିଦ୍ୟା ନେଲେ ।

**ପ୍ରାକ୍ ଶିଶୁବାଟିକା ଶୈକ୍ଷିକ ସଂଯୋଜକ
ଶିକ୍ଷା ବିକାଶ ସମିତି, ଓଡ଼ିଶା**

ଶୁଣରେ ପିଲେ

ଶ୍ରୀମତୀ ପୂଷ୍ପାଞ୍ଜଳି ସାହୁ

ତିନୋଟି ଅକ୍ଷରେ ନାମ ତାହାର

ଉଦୟଙ୍କର ଅଟେ ତା କଲେବର ।

ଛୁଇଁ ଦେଲେ ତା'ର ବଡ଼ଇ ତେଜ

ତା' ଠାରୁ ଦୂରେଇ ରହିବା ହେବ ।

ଏକାଠି ଖେଳିବା କି ବୁଲିବା ନାହିଁ

ମାଞ୍ଚ ପିନ୍ଧିବାକୁ ଭୁଲିବା ନାହିଁ ।

ଦୂରତାରେ ରହି କଥା କହିବା

ନୀତି ନିୟମକୁ ମାନି ଚଳିବା ।

ସବୁରେଲେ ଆମେ ସଫା ରହିବା

ଟିକେ ମଳି ହେଲେ ହାତ ଧୋଇବା ।

ବିଦେଶୀ ଜିନିଷ ପୋପାଡ଼ି ଦେବା

ସ୍ଵଦେଶୀକୁ ଆମେ ଆପଣେଇବା ।

ଉଦୟ, କ୍ରୋଧ ଠାରୁ ଦୂରେ ରହିବା

ସେବା କାର୍ଯ୍ୟ ପାଇଁ ଆଗେଇ ଯିବା ।

ଶୁଣରେ ପିଲେ ନାମଟି ତାହାର କରୋନା ଜାଣ

ଅନୁଶାସନକୁ ମାନି ଚଳିଲେ ମାଡ଼ିବନି ପାଖ ସରିଏଁ ଶୁଣ ।

ଆଚାର୍ଯ୍ୟା

ସ.ଶି.ବି.ମ., କେନ୍ଦ୍ରେଗଡ଼

କୁମାର ବରଷା ମଧ୍ୟା

ଶ୍ରୀମତୀ ସ୍ରୀରାଜା ମହାପାତ୍ର

ବରଷା ହେଲାରେ ବରଷା ହେଲା

ବର୍ଷା ପାଣି ଦେଖୁ କୁନା ଧାଇଁଲା ।

ପ୍ଲାଷ୍ଟିକ ଖେଳନା କାଗଜ ଆଣି

ଡଙ୍ଗା କରିନେଇ ଛାଡ଼ିଲା ପୁଣି ।

ଶୁଖିଲା ପତର ଗୋଟାଇ ନେଇ

ପାଣିରେ ସେ ସବୁ ଦେଲା ଭସେଇ ।

ବହୁଥିଲା ବାଆ ସ୍କୁଲସ୍କୁଲିଆ

ନାଆ ଚାଲୁଥିଲା କେଡ଼େ ବଢ଼ିଆ ।

ପାଣି ଉତରେ ସେ ଖୁସିରେ ଡେଇଁ

ଚାବୁ ଚାବୁ କରେ ହାତ ବାଡ଼େଇ ।

ମା' ଡାକିଦେଲେ ଆ-ଧନ-ଆ

ବରଷାପାଣିକୁ ଯମା ତୁ ନ ଯାଆ ।

ମାଆ ଡାକ ଶୁଣି କୁନା ଧାଇଁଲା

ଓଦା ସରସର ପାଣି ଝରିଲା ।

ରାଗି ଯାଇ ମାଆ ତାକୁ ଧଇଲେ

ପୋଛା ପୋଛି କରି ସଜେଇ ଦେଲେ ।

କହିଲେ କାହିଁକି ଓଦା ହୋଇଲୁ

ଜୁର, କାଶ, ଥଣ୍ଡା ଡାକି ଆଣିଲୁ ।

କୁନା କହେ ମା' କଥାକୁ ଶୁଣି

ଆ ଦେଖୁ ଯିବୁ ବରଷା ପାଣି ।

ଗୁରୁମା ଆମକୁ ଥିଲେ ଶିଖାଇ

ପାଣିରେ କ'ଣ ଭାସି ବୁଲଇ ।

ଖେଳଣା କାଗଜ ଡଙ୍ଗା ଭସେଇ

ପବନ ସାଥରେ ଭାସି ବୁଲଇ ।

ମାଆ ଦେଖୁ ତା'ର ଖୁସି ହୋଇଲେ

କୁନାକୁ କାଖେଇ ଗେଲ କରିଲେ ।

ଧନ ମୋର ଆଜି ପାଠ ପଡ଼ିଛି

ବରଷା ପାଣି ତା ସାଥୁ ହୋଇଛି ।

ଖୋର୍ଦ୍ଧା ବିଭାଗ ଶିଶୁବାଚିକା ପ୍ରମୁଖ

ସ.ଶି.ମ., ବାଙ୍ଗ

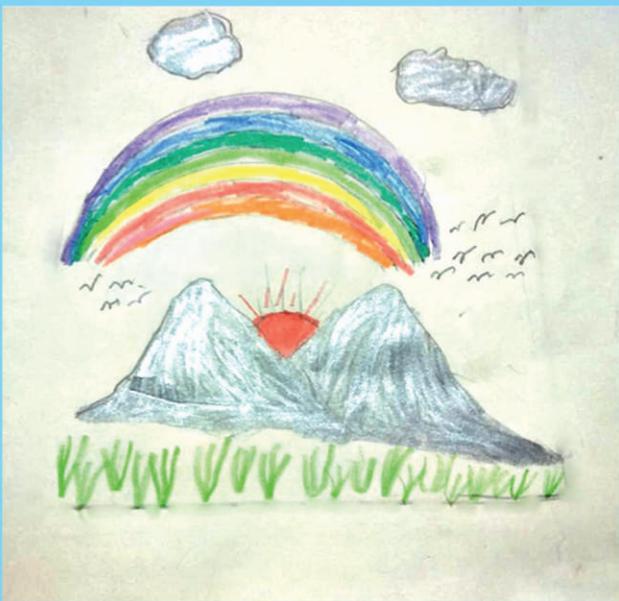
ଛବି ତୁମ ତୁଳୀରୁ

ନମନକୁମାର ଦାସ

ସ.ଶି.ବି.ମ., କେନ୍ଦ୍ରୀୟରଗଡ଼

ଶ୍ରେଣୀ - ଶିଶୁ ବୋଧ

ବିଶ୍ୱଜୀତ ଦାସ

ସ.ଶି.ବି.ମ., ମାଆଳପୁର, କୋରାପୁର

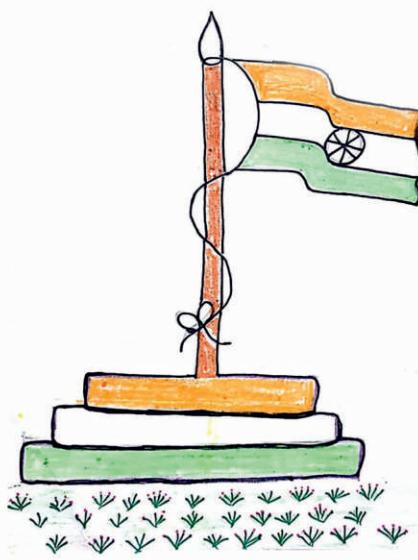
ଶ୍ରେଣୀ - ଶିଶୁ ବୋଧ

ରୁଦ୍ର ନାରାୟଣ ସାହୁ

ସ.ଶି.ବି.ମ., ଘୋଡ଼ା ବଜାର, ପୁରୀ

ଶ୍ରେଣୀ - ଶିଶୁ ବୋଧ

ରୋଜାଲିନ ସାହୁ

ସ.ଶି.ବି.ମ., ଗାୟତ୍ରୀ ନଗର, ରାୟଗଡ଼ା

ଶ୍ରେଣୀ - ଶିଶୁ ବୋଧ

ରଙ୍ଗ ଦିଆ ମଜା ଦିଆ

ସମ୍ବାଦ ଚିତ୍ରରେ ଚିତ୍ରରେ

ସରସ୍ଵତୀ ଶିଶୁ ବିଦ୍ୟା ମନ୍ଦିର, ଉତ୍ତ୍ରସାହିର ମାଡ଼ୁ ସମ୍ବିଲନୀ, ବିଦ୍ୟାରମ୍ଭ ସଂସ୍କାର ଓ ଜନ୍ମାଷ୍ଟମୀ କାର୍ଯ୍ୟକ୍ରମ ।